

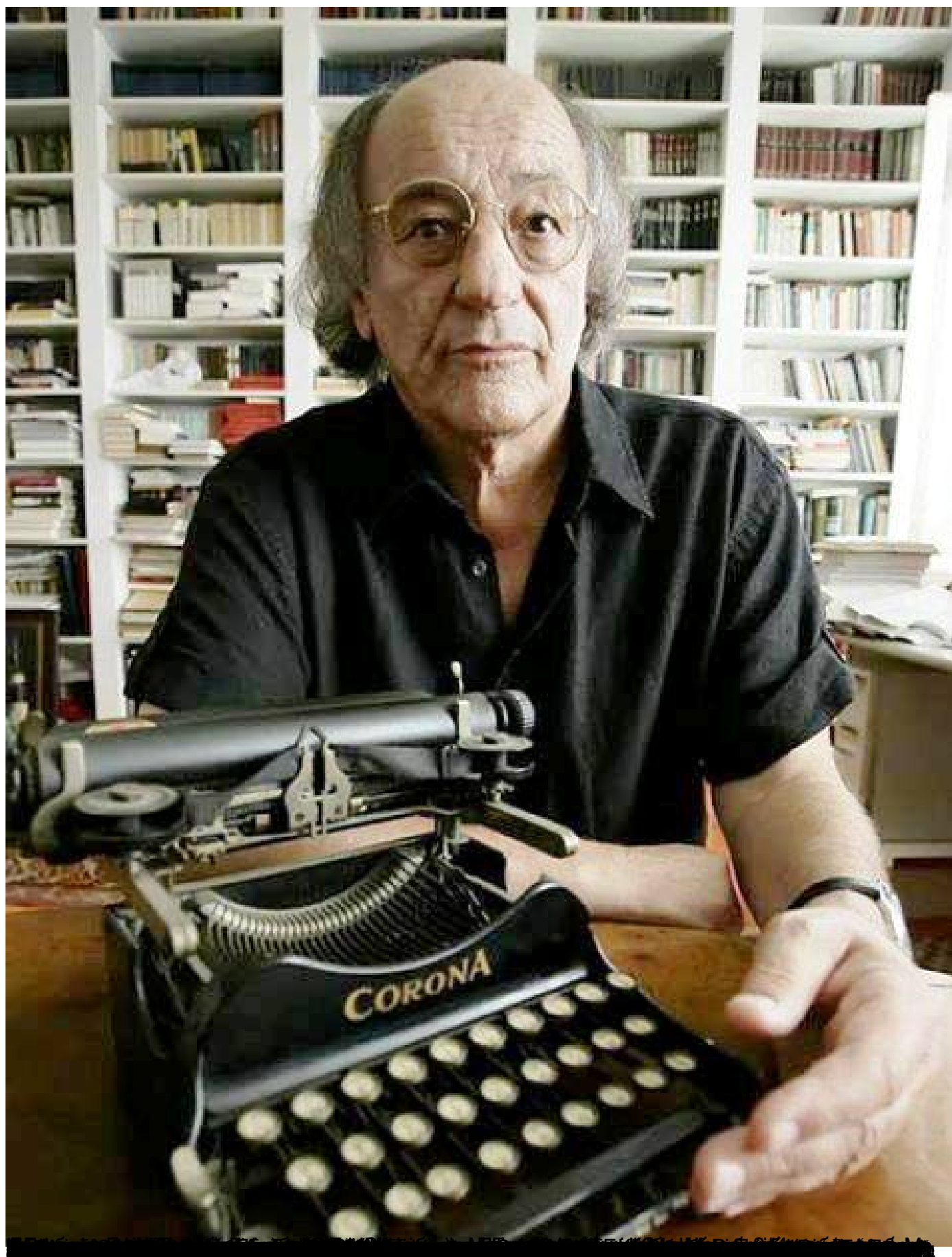

Обележавање годишњица великих писаца уобичајена је пракса не само у нашем друштвеном и књижевном животу. То је права прилика да се на посебан начин осветли живот и књижевно дело писаца који спадају у ствараоце чија књижевна достигнућа су незаобилазни део наше и светске културне и интелектуалне баштине. Међутим, често се дешава да у нашој јавности изостане прави однос према годишњицама појединих писаца који нису део преовлађујуће политичке конјунктуре и орјентације. Многи писци су неоправдано препуштени забору, без обзира што њихово књижевно дело спада у врхунска остварења наше литературе. Сетимо се само да у нашој јавности није на прави начин обележена две стота годишњица рођења највећег српског песника Петра Другог Петровића Његоша.

Занимљиво је да су два наша листа, Недељник и Нова, објавили текстове у којима нас подсећају да је прошло тридесет година од одласка писца Мирка Ковача из Београда. У тексту, објављеном у Недељнику, Александар Ђуричић нам саопштава да се овог августа навршава осам година како Мирко Ковач није међу нама, а ускоро ће три деценије како није у свом Београду у који је дошао као гимназијалац и у којем је провео тридесет година. Тада после многих претњи, узнемирујућих телефонских позива, бушења гума на ауто, пљувања у штампи, упада наоружаних националиста у стан и на крају ударца фото апаратом у главу на скупу у Дому омладине, Ковачеви су схватили да им је селидба једини излаз.

Како се Мирко Ковач одужио Београду и Србији

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 19 октобар 2021 07:30

Како се Мирко Ковач одужио Београду и Србији

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 19 октобар 2021 07:30

